

La setmana

DEL 27 DE JUNY AL 3 DE JULIOL

**LA POBLA DE SEGUR
EL PONT DE CLAVEROL**
Cap de setmana. XVI
Diada dels Raiers i trobada
de música popular
Tradicionària.

PERPINYÀ
Dimarts 28 i
dimecres 29.
21 h. Palau del
reis de Mallorca.
Lluís Llach
presenta *Un pont de Mar
Blava* dins el festival de les
Estivales.

ANDORRA LA VELLA
Fins al 15 de juliol.
Exposició "Joan Brossa,
entre les coses i la lectura".
A la Sala d'Exposicions del
Govern.

**CALELLADE
PALAFRUGELL**
2 de Juliol. A la
nit. Tradicional
cantada d'hava-
neres a la cala de
Port Bo. Amb els principals
grups del gènere.

IGUALADA
2 de juliol. Partit d'anada
de la final de la Copa
d'Europa d'Hoquei
patins entre l'ONCE
Igualada i el Barcelos de
Portugal. Al Pavelló.

BARCELONA
2 de Juliol. Palau
Dalmau. Jornada de
la Televisió Local a
Catalunya. Organitza
Òmnium Cultural
i Federació Catalana de Televisions
locals. Informació: 93-875 13 31.

SAGUNT
3 de Juliol. Trinquet
comarcal. Final del IX
Campionat Individual
d'Escala i Corda
(pilota valenciana)
entre Sarasol i el guanyador
de la partida Pigat II-
Genovés.

CASTELLÓ
28 de juny. Inauguració de
la variant de la N-340 al
pas per aquesta ciutat, per
part del conseller d'Obres
Públiques, Eugeni Burriel.

VALÈNCIA
Del 29 de juny al 3
de juliol,
Marat-Sade, de Peter
Weiss, interpretada
pel Centro Dramático
Nacional, al Teatre Principal.

GANDIA
Fins el 28 de juny.
Cicle gastronòmic.
Sopars de la
Mediterrània. En
diversos restaurants.
Informació al
patronat de Turisme
(article, pàg. 92).

ELX
27 i 28 de juny. Hotel
Huerto del Cura. Reunió
dels jurats i proclamació
dels Premis Jaume I.
Organitza la Fundació
Valenciana d'Estudis Avançats
i la Generalitat valenciana.

PALMA
Dia 30. 22 h. Auditorium
de Palma. Actuació de
l'anomenada reina del
bolero, Paquita del
Barrio.

Podeu enviar les vostres convocatòries al fax 93-323 35 41.

NOVA YORK

Fins el 2 de juliol. JVC Jazz Festival, el més important dels EUA, amb Ray Charles, Milton Nascimento, David Danborn, etc.

MUNIC

Fins al 4 d'agost. Exposició dels tresors de Quimbaya (Colòmbia). A la Kunsthalle Der Hypi-Kulturstiftung.

LONDRES

Fins al 3 de juliol. Campionat de tennis de Wimbledon, sobre herba. Al All England Club.

LILLE (FRANÇA)

2 de juliol. Comença el Tour de França, la cursa ciclista per etapes més important del món.

La dreta unida, al poder

Joan E. Garcés fa una anàlisi de l'ascens de la dreta a l'estat i al nostre país, i proposa una aliança de forces d'esquerra per bastir un projecte amb garanties.

El capital que no es renova s'esgota. La legitimitat atresorada per generacions que resistiren el franquisme ha donat de viure quinze anys a uns arrogants que s'autodenominen "classe (política)". Els "mandataris" erigint-se en classe autònoma! L'hora de la factura arriba.

Per assegurar la continuïtat interna i l'enfeudament exterior on ens va deixar la dictadura, un dels mecanismes enginyats fou cooptar persones, proclamar-les "partits" i que gestaren una burocràcia alimentada per finançaments inconfessables o per l'estat, que ocupara els llocs de representació amb ajut d'un règim electoral de llistes tancades i blocades en circumscripcions provincials (no unipersonals). Calgué també agrupar l'electorat entorn de dos pols amb programes de substància intercanviable, que s'alternaren o compartiren els governs. Semblant desvirtuació de la democràcia representativa devia produir, fatalment, la degradació de la vida pública i dels valors cívics que hem assolit.

CiU pot esperar rèdits del seu suport al senyor González, com ara transferències addicionals a la Generalitat, i, arraconats els representants del senyor González al Principat, aspira a fer-se la primavera pròxima amb els ajuntaments de Barcelona i de les principals ciutats. Pot proclamar que vetlla així per Espanya, car essent el senyor González l'escullera que trenca –i trençarà– tota iniciativa d'esquerres, aquestes continuaran impotents per donar-se una alternativa de poder tant dins Catalunya com fora. Encara més, si aquesta política dona el control total del Principat a CiU, qualsevol govern d'Espanya que vinga després siga de González o d'Esteve, pot anticipar que li tindrà a compte reconèixer-ho.

Però la política de CiU té, després del 12 de juny, altres conseqüències eventuals. L'equip González és símbol de la intrínseca corrupció d'un sistema de representació pensat i fet per substraure la sobirania dels ciutadans. Per a nosaltres, valencians, sostenir les polítiques i aliances del senyor González és entregar en mesos la Generalitat, tots el nuclis ur-

Felipe González i Jordi Pujol. CiU obté rèdits del seu suport al PSOE.

bans de més de 20.000 habitants, a la dreta local –per cert, de provat anticatalanisme–. Si miren més enllà, fer costat a González és entregar l'any vinent –si no abans– el Govern d'Espanya i de gairebé totes les autonomies i grans ciutats a mans de la dreta. Diguem-ne més, amb l'entusiasme unitari incrementant la dinàmica inicial, la unitat de la dreta es reflectirà en l'electorat de Catalunya endins. El 18 de juny, el senyor Fraga amenaçava des de la televisió: "CiU haurà de pagar el que fa amb un govern d'Espanya en la fase agònica". El dilluns següent, José M. Aznar feia un "discurs programàtic" i aquest argument esdevenia combustible de mobilització contra els nacionalistes. Temerari sembla qui sostinga que bufar aquesta flama no farà foc entre els immigrants del Principat després de provat que aquests han girat l'esquena al líder andalús.

La dreta canvia les cares. Són per això més fermes les seues conviccions democràtiques? En podríem dubtar escoltant el senyor Aznar, el 20 de juny, dient que el Govern ha de dissoldre el Parlament i convocar eleccions perquè unes eleccions intermèdies (encara que siguen

per a un altre òrgan) li han estat adverses! Sembla més aviat que temptegen la viabilitat de cridar a la revolta civil per tombar-lo del debò. Cal preocupar-se per la sort de les llibertats individuals i nacionals si la dreta, portant com a bandera els milions de parats i la psicosi de corrupció que deixa el Govern González, guanya demà el poder total: el Govern, les autonomies i ajuntaments. Sense contrapès efectiu, CiU podria aïllar-se, o preveure adaptar-s'hi aprofitant que UDC pertany a la Internacional Democristiana juntament amb els senyors Aznar i Arzallus?

O avancem per aconseguir més autenticitat i solidesa democràtica, o retrocedim. Si les esquerres i els demòcrates continuen sense projecte comú, la dreta unida guanya les eleccions i pren tot el poder polític –l'econòmic no l'ha perdut mai–. Per construir una alternativa cal primer diagnosticar-ne les causes, després obrir pas a polítiques noves, enfortir la sobirania popular. A València açò vol dir aixecar una aliança de forces d'esquerra i progrés, amb propostes i persones creïbles, i posar-se davant la càrrega de la dreta unida.

Joan E. Garcés